

Minden áldozatos cselekedet, minden szeretetből fakadó szó, minden komoly kötelességvállalás, hűséges szolgálat, mellyel mi, unitáriusok járunk hozzá ahhoz, hogy az emberiség megtalálja a békés élet felé vezető utat. Amen.

MÁTHÉ ZSIGMOND

AZ ÉN ATYÁM MUNKÁLKODIK, ÉN IS MUNKÁLKODOM

Jn 5,17

Bethesda tavának partjain betegeket gyógyít Jézus. A hálás betegek hírül viszik az országban ezt s így a farizeusok is tudomást szereznek róla. Kérdőre vonják Jézust: hogy mersz szombatnapon dolgozni, avagy nem tudod, mit parancsolt meg Isten? Jézus így felel: az én Atyám nem nézi, hogy hétköznap van-e vagy szombat, ő munkálkodik. A nap ragyogása az ő munkája, s ezt a munkát szombaton is végzi. Nem függesztheti fel, mert akkor rövid idő alatt összeomlana a világ. A fű, a fa, a gabona növekedése szintén az ő munkája, amit szombatnapon is végez. Hasonlóképpen szívünk dobogtatását is. Mi lenne, ha szombaton Isten a szívdobogtatás munkáját nem végezné. Félre hát képmutatók!

Az én Atyám ünnepnapokon is jót tesz = én is azt teszem.

Az én Atyám ünnepnapokon is gyógyít = én is gyógyítok.

Az én Atyám ünnepnapokon is munkálja boldogságunkat = én is munkálom.

1. „Az én Atyám...” Megtudjuk ebből a textusból mindenekelőtt, hogy Isten nem tétlen valóság. Nem olyan, hogy csak pihen s nézi, mint forog a gép. Isten cselekvő valóság, minden mozgások, cselekvések ősförése. Nem egy képzeletbeli mennyország trónon ülő királya. A tétlen Isten fogalma nem a mi Isten-fogalmunk.

2. Megtudjuk azt is, hogy ő mindezideig munkálkodik. A Biblia eredeti nyelvén e szó azt is jelenti, hogy állandóan, folytonosan, megszakítás nélkül. Isten tehát nemcsak időnként avatkozik bele a világ folyásába. Ő mindezideig folytonosan munkálkodik. Nem szabad megszakításnak lennie az ő munkájában. Isten munkájának fővonása a megszakíthatatlan, örök folytonosság.

3. Megtudjuk harmadszor, hogy nekünk is munkálkodnunk kell. Amikor teremtetésünk őshajnalán a lelkét belénk lehelte, az örök, a soha nem szűnő munkálkodás lelkét lehelte belénk. Azért kell munkálkodnunk, mert egylényegűek vagyunk vele. Amikor dolgozunk, Istenhez hasonlítunk, a vele való hasonló lényegünk nyilvánul meg. És fordítva: aki nem munkálkodik, az letépte magáról a hozzá való hasonlat legjellemzőbb vonását.

4. Azt is mondja a textus, hogy Istennel együtt kell munkálkodnunk. Mi következik ebből? Az, hogy Istennek szüksége van ránk, igényel minket. Az ő számára nélkülözhetetlenek vagyunk. Bár ő mindenható, mégis munkájának egy részét nélkülünk nem is akarja végrehajtani. Isten nevelő módszere ez. Isten szereti a velünk való munkaközösséget.

a.) A kenyérteremtés munkájában Isten nem nélkülözheti két karunkat. Ő adott rögöt, de azt termő humusszá mi tesszük. Ő adott magot, de azt a rögbe mi hullatjuk bele. Ő adott napfényt, de annak liszté omlott drága energiáját mi varácsoljuk át kenyérré.

b.) Vegyük az állattenyésztés példáját. Itt sem nélkülözhet minket Isten. Ő adott vadakat, de azokat szelid barmokká mi nemesítettük. Ő adott tápanyagot, de azt mi takarítjuk be és adjuk oda állatainknak észszerűen, okosan.

c.) A világszépítés munkájában is igényel minket Isten, itt is velünk együtt akar dolgozni. Ő adott követ, de abból szobrot mi faragunk, mi építünk; Ő adott hangot, de abból muzsikát mi szerzünk; Ő adott színeket, de azokból festményt mi csinálunk; Ő adott szavakat, de azokból zengő, megejtő költeményt mi faragunk.

d.) Az emberformálás munkáját is velünk kívánja Isten elvégezni. Milyen nagy rész jut ebből is nekünk! Ő adott gyermekáldást, de embert, jellemet belőle mi faragunk; Ő belénk oltotta az erkölcsi törvényt, de azt életté mi formáljuk; Ő adott észet, de azt alkotó munkára nekünk kell felhasználnunk; Ő adott hitet, de azt a boldogság és tisztaság eszközévé tenni mi vagyunk hivatva.

5. Isten munkálkodásának megtapasztalása engem munkára ösztönöz. Ez a textus mondanivalójának összegezése. Ebből következik, hogy az egészséges istenhit a munkakedvnek ösztönzője, forrása, vagy legalábbis az kell, hogy legyen.

A vallás munkaközösség Istennel. Legyen istenhitünk munkás lendületünknek forrása! Legyen örömünk az, hogy hatalmas munkatársunk van: Isten. Ámen.

GELLÉRD IMRE

SZÜKSÉG TINÉKTEK ÚJJÁSZÜLETNETEK

Jn 3,1—7

Minden vallás életében vannak sorsdöntő időszakok, amelyek annak további fejlődését meghatározzák. Minden vallás, történelme folyamán, elérkezik egy olyan pontig, amikor hívei lelkében visszatarthatatlan erővel jelentkezik egy vágy, szándék, akarat, újat, jobbat, nagyszerűbbet alkotni abból, ami régivé, elavulttá, időszerűtlenné vált. Minden vallás életében kiformálódik egy hősi időszak, amelynek eredménye megújulás, lelki, szellemi újjászületés, egyszóval reformáció.